

[Eva Møller]

Jeg vil i forbindelse med en eventuel overgang af journalisthøjskolen til en statsinstitution påpege, at det for det konservative folkeparti er væsentligt at understrege, at vi, hvis vi tilslutter os denne overgang, på ingen måde samtidig ønsker en større integration mellem journalistuddannelsen og andre uddannelser. Vi er generelt imod de ønsker, ministeren med jævne mellemrum fremsætter om integration af forskellige uddannelser.

Den foreslåede styring af journalisthøjskolen vil vi se på i udvalgsarbejdet, hvor vi gerne vil høre, hvilke tanker ministeren har om de enkelte gruppers forholdsmæssige repræsentation i specielt styrelsesrådet. Fra konservativ side lægger vi vægt på, at lærerne får den afgørende indflydelse på studierne indhold, mens selve tilrettelæggelsen skal ske i samarbejde med de studerende; det teknisk-administrative personale skal blot have den indflydelse, der er sædvanlig i samarbejds- og sikkerhedsudvalg.

Vi hilser med tilfredshed, at undervisningsministeren har fulgt en mindretalsindstilling fra lovrevisionsudvalget om, at studienævnets afgørelser kan indbringes for styrelsesrådet.

For det konservative folkeparti er det også en positiv ting, at der ikke i det foreliggende lovforslag er tildelt studienævnet samme kompetence med hensyn til ansættelse af visse lærere, med hensyn til udtalelse om ansøgers undervisningsmæssige kvalifikationer samt med hensyn til oprettelse og nedlæggelse af lærerstillinger, som vi kender det fra styrelseslovens bestemmelser.

Ligeledes finder vi, at sammensætningen af forskningsudvalget ligesom det grundsynspunkt, der er baggrunden for denne sammensætning, hører til blandt de positive dele af lovforslaget, idet man her betoner, at lærere med forskningskvalifikationer leder højskolens forskning.

Idet jeg håber på, at vi under udvalgsarbejdet kan drøfte de spørgsmål, jeg har nævnt, og herved få en uddybning af nogle problemer, tilsiger jeg på det konservative folkepartis vegne lovforslaget en grundig udvalgsbehandling.

Halvgaard (FP):

Det er virkelig interessant at følge udviklingen med hensyn til opbygningen af Dan-

marks Journalisthøjskole. Indtil 1962 foregik journalistuddannelsen udelukkende på et dagblad med mulighed for fra 1946 frivilligt at deltage i et 3 måneders kursus. I 1962 sker der det, at journalisthøjskolen bliver oprettet som en selvejende institution med tilbud om en teoretisk uddannelse på 2 gange 3 måneder. I 1970 gennemføres en 4-årig uddannelse med 2½ års teoretisk uddannelse plus 1½ års praktisk uddannelse på et dagblad med mulighed for efteruddannelse.

I 1975 blev der af 4 partier, og det var fremskridtspartiet, centrum-demokraterne, kristeligt folkeparti og det konservative folkeparti, foreslået en ændring af loven. Forslaget gik ud på at afkorte journalistuddannelsens teoretiske del fra 2½ år til 1½ år med krav om, at eleverne før optagelsen på højskolen havde sikret sig en læreplads, der kunne give dem den praktiske del af uddannelsen. Herudover foreslog man en nedskæring af aktiviteterne på institut for presseforskning.

Lovforslaget blev desværre ikke gennemført, men i stedet blev der nedsat et udvalg med henblik på en revision af loven, og på grundlag af udvalgets betænkning skal man altså i dag, i 1980, behandle et lovforslag, der for det første betyder sammenlægning af journalisthøjskolen og institut for presseforskning og for det andet en omordning af styrelsesreglerne, således at de kommer til at svare til de regler, der ligger generelt til grund for de højere uddannelsesinstitutioner. Det vil sige, at man for journalisthøjskolens ca. 420 elever og 34 deltidsansatte vil have etableret styrelse bestående af en rektor, prorektor, skoleråd, styrelsesråd, studienævn, forskningsudvalg, uddannelsesråd og optagelsesnævn. Jeg synes, det er et administrationsapparat, som efter min opfattelse er fuldkommen tåbeligt og uhensigtsmæssigt set i forhold til højskolens størrelse og kapacitet.

Det er endvidere uhensigtsmæssigt at gennemføre en styrelsesform for journalisthøjskolen i Århus på grundlag af loven om styrelsen for de højere uddannelsesinstitutioner, når denne lov jo gang på gang har været genstand for kritik og utilfredshed og man også fra flere partiers side har ønsket en revision af styrelsesloven.

Jeg må derimod henvise til det initiativ, der blev taget i 1975-76 af de fire partier med henblik på den revision af loven, som